[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 403

1964,మార్చి,23

రాధే శ్యామ్ శర్మ

v.

పోస్ట్ మాస్టర్ జనరల్ సెంట్రల్ సర్కిల్ నాగ్ పూర్

[పి.బి.జి.ఎ., జెంద్రగాడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ,

జె.సి.షా, ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ ఎ.ఎన్.ఎస్. ఎం.సిక్రీ, జె.జె.]

ప్రాథమిక హక్కు-పోస్టల్ ఉద్యోగి సమ్మె కొనసాగింపులో ఒక ప్రదర్శనలో పాల్గొనడం-పోస్టల్, టెలిగ్రాఫ్ లేదా టెలిఫోన్ సేవలో సమ్మెలను నిషేధించే ఆర్డినెన్స్-అత్యవసర సేవల నిర్వహణ ఆర్డినెన్స్ యొక్క రాజ్యాంగబద్ధత, 1960 యొక్క నం.1, 3, 4 మరియు 5 భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్స్ 19(1)(ఎ). 19(1)(బి).

పిటిషనర్ జైపూర్ లో టెలీ ప్రింటర్ సూపర్ వైజర్ గా విధులు నిర్వహిస్తున్న సమయంలో పోస్టులు, టెలీ ఉద్యోగులు విధులు నిర్వహిస్తున్నారు. గ్రాఫ్స్ డిపార్ట్ మెంట్ జూలై 11, 1960 అర్ధరాత్రి నుండి భారతదేశం అంతటా సమ్మెకు దిగింది మరియు జైపూర్ లో కూడా ఇదే విధమైన సమ్మె జరిగింది. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుంచి మధ్యాహ్నం 12 గంటల వరకు డ్యూటీలో ఉన్నానని, డ్యూటీ ముగిసిన తర్వాత తాను డ్యూటీలో ఉన్నానని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. అతను ఇంటికి వెళ్ళలేదు కాని వసతి గృహానికి వెళ్ళాడు, అక్కడ అతను అలసిపోవడంతో నిద్రపోయాడు. ఏదో శబ్దం విని రాత్రి 11-30 గంటలకు నిద్రలేచి ఇంటికి వెళ్లాలనుకున్నాడు కానీ 1960 ఎసెన్షియల్ సర్వీసెస్ మెయింటెనెన్స్ ఆర్డినెన్స్ నెం.1 కింద పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. అయితే క్రిమినల్ కేసును ఉపసంహరించుకున్నారు. 1960 జూలై 21 న ఛార్జీ వచ్చింది. పిటిషనర్ కు ఈ క్రింది విధంగా షీట్ అందించబడింది:

1960 జూలై 11 వ తేదీ అర్ధరాత్రి జైపూర్ సీటీఓ రాధే శ్యామ్ శర్మ తీవ్ర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారు. 'అత్యవసర సేవల నిర్వహణ ఆర్డినెన్స్, 1960 (1960 యొక్క 1) ప్రకారం భారత ప్రభుత్వం జారీ చేసిన 8-7-1960 నాటి ఉత్తర్వులను ఉల్లంఘించి పి & టి ఉద్యోగుల సమ్మెను కొనసాగించడానికి అతను ఒక ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాడు.

విచారణ అధికారి అతనిని దోషిగా నిర్ధారించి, అతని వేతనాన్ని రెండు సంవత్సరాల కాలానికి మూడు దశలకు తగ్గించాలని మరియు పునరుద్ధరించిన తరువాత అతని భవిష్యత్తు ఇంక్రిమెంట్లను వాయిదా వేయడానికి తగ్గింపు వ్యవధిని అమలు చేయరాదని ఆదేశించారు. 0'1 అప్పీలు, డైరెక్టర్ జనరల్ మొత్తం విషయాన్ని మెరిట్ ఆధారంగా పరిగణనలోకి తీసుకొని అప్పీలును తిరస్కరించారు. పిటిషనర్ కు విధించిన శిక్ష 19(1)(ఎ), (బి) అధికరణల కింద అతని ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించడమేనని, ఈ కోర్టుకు చెందిన రెండు కేసులపై ఆధారపడి కల్మేశ్వర్ ప్రసాద్ వి. బీహార్ రాష్ట్రం మరియు 0. కె.ఘోష్ వర్సెస్ ఇ.ఎక్స్.జోసెఫ్ ఆర్డినెన్స్ లోని 3, 4, 5 వ అధ్యాయాలు కళను ఉల్లంఘించినందున అవి అతిశయోక్తులు అని పేర్కొన్నారు. l9(1)(a) మరియు (b) మరియు ఏ సందర్భంలోనూ అది సాధ్యమయ్యే సాక్ష్యాధారాలు ఏవీ లేవు - అతనిపై అభియోగం రుజువు చేయబడిందని కనుగొనవచ్చు.

ఆర్టికల్ 19(1)(ఎ), (బి) ఆర్టికల్ 19(1)(ఎ)లో పొందుపరిచిన ప్రాథమిక హక్కులను ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలు ఉల్లంఘించలేదని, సమ్మె చేసే ప్రాథమిక హక్కు లేదని, ఆర్డినెన్స్ లో పొందుపరిచిన చట్టవ్యతిరేక సమ్మెకు సంబంధించి ఆర్డినెన్స్ లో పొందుపరిచినవన్నీ ఉన్నాయని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఆ ప్రాథమిక హక్కులను ఏ విధంగానూ పరిమితం చేసే నిబంధన ఆర్డినెన్స్ లో లేదు. ఆర్డినెన్స్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా చట్టం చేసే అధికారం పి.ఐ.ఆర్.కు ఉందని, అందువల్ల అటువంటి ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసే అధికారం రాష్ట్రపతికి కూడా ఉందన్నది వివాదస్పదం కాదు.

అందువల్ల శాసన సభ యొక్క సామర్థ్యం వివాదంలో లేదు 1 వ అధికరణ 19 (1) (ఎ) మరియు (బి) కింద హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కులను ఆర్డినెన్స్ ఉల్లంఘించిందని భావించలేము.

ఆల్ ఇండియా బ్యాంక్ ఎంప్లాయీస్ అసోసియేషన్ వర్సెస్ నేషనల్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్, [1962] 3 ఎస్.సి.ఆర్.

పిటిషనర్ లేవనెత్తిన రెండు కేసులకు ప్రస్తుత కేసులో అభియోగాలకు సంబంధం లేదు. ఆర్టికల్ 19(1)(ఎ), (బి) కింద కల్పించిన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించారనే కారణంతో పిటిషనర్ కు విధించిన శిక్షను కొట్టివేయలేం.

కామేశ్వర్ ప్రసాద్ వి. బీహార్ రాష్ట్రం, [1962] 3 ఎస్.సి.ఆర్. 369 మరియు ఓ.కె.ఘోష్ వర్సెస్ ఇ.ఎక్స్.జోసెఫ్, [1963] ఎస్.సి.ఆర్.

అరగంట తర్వాత ప్రారంభం కావాల్సిన సమ్మెను కొనసాగించేందుకు పిటిషనర్ వ్యవహరించారని, తద్వారా తీవ్ర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారని అధికారులు నిర్ధారణకు వస్తే, పిటిషనర్ పై మోపిన అభియోగాన్ని సంబంధిత అధికారులు రుజువు చేయడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని చెప్పలేం.

అసలు అధికార పరిధి: ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద రిట్ పిటిషన్ నెం.208 ఆఫ్ 1963.

పిటిషనర్ తరపున బి.డి.శర్మ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది తరపున అడిషనల్ సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్వీ గుప్తా, ఎస్ పీ వర్మ, ఆర్ హెచ్ ధేబర్ వాదనలు వినిపించారు.

మార్చి 23, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

వాంచూ, జె.- ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం దాఖలైన పిటిషన్. పిటిషనర్ ను 1949 లో పోస్ట్ మాస్టర్ జనరల్ నాగ్ పూర్ టెలీ గ్రాఫిస్ట్ గా నియమించారు. 1960 జూలైలో జైపూర్ లో టెలీ ప్రింటర్ సూపర్ వైజర్ గా విధులు నిర్వర్తించారు. పోస్ట్ అండ్ టెలిగ్రాఫ్ డిపార్ట్ మెంట్ (ఇకపై డిపార్ట్ మెంట్ అని పిలుస్తారు) ఉద్యోగులు 1960 జూలై 1 అర్ధరాత్రి నుండి భారతదేశం అంతటా సమ్మె చేశారు మరియు జైపూర్ లో కూడా ఇదే విధమైన సమ్మె జరిగింది. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుంచి రాత్రి 8 గంటల వరకు పిటిషనర్ డ్యూటీలో ఉన్నారు. డ్యూటీ అయిపోయాక ఇంటికి వెళ్లకుండా డార్మెటరీకి వెళ్లి అలసిపోయి నిద్రపోయాడని చెప్పాడు. రాత్రి 11-30 గంటల సమయంలో ఏదో శబ్దం విని నిద్రలేచి చూడగా చాలా ఆలస్యమైందని తెలుసుకుని ఇంటికి వెళ్లాలనుకున్నాడు. అయితే ఆయన బయటకు రాగానే సమ్మెకు సంబంధించి బయట ఆందోళన చేస్తున్న నిరసనకారుల్లో ఆయన కూడా ఒకరనే కారణంతో పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. 1960 నాటి ఎసెన్షియల్ సర్వీసెస్ మెయింటెనెన్స్ ఆర్డినెన్స్ నెం.1 (ఇకపై ఆర్డినెన్స్ అని పిలుస్తారు) కింద ఈ అరెస్టు జరిగింది. క్రిమినల్ కోర్టులో పిటిషనర్ పై క్రిమినల్ అభియోగం పెండింగ్ లో ఉందనే కారణంతో జూలై 13 న సస్పెండ్ చేశారు.

అయితే క్రిమినల్ అభియోగాన్ని 1960 జూలై 18 న ఉపసంహరించుకున్నారు. 1960 జూలై 21 న పిటిషనర్ పై చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు. పూర్తి నిబంధనలు:-

"ఆ రాధే శ్యామ్ శర్మ వర్సెస్. శ్రీ రాధే శ్యామ్ శర్మ ఐ సి/ఎస్ టెలిగ్రాఫిస్ట్, సి.టి.ఓ జైపూర్ 1960 జూలై 11 అర్ధరాత్రి, "ఎసెన్షియల్ సర్వీసెస్ మెయింటెనెన్స్ ఆర్డినెన్స్" కింద భారత ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా పి & టి ఉద్యోగుల సమ్మెను కొనసాగించడానికి జరిగిన ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాడు. 1960 (1960 యొక్క 1)" ఏ పోస్టల్, టెలిగ్రాఫ్ లేదా టెలిఫోన్ సేవలో సమ్మెను నిషేధించింది."

దీనిపై సెంట్రల్ సర్వీసెస్ నాగ్ పూర్ పోస్ట్ మాస్టర్ జనరల్ విచారణ జరిపి పిటిషనర్ ను ఆ అధికారి నియమించినందున బదిలీ చేశారు. పిటిషనర్ తనపై మోపిన అభియోగాన్ని దోషిగా నిర్ధారించిన విచారణ అధికారి, భవిష్యత్తు ఇంక్రిమెంట్లపై ప్రభావం చూపేలా రెండేళ్ల కాలానికి టైమ్ స్కేల్ ను మూడు దశలు తగ్గించిన జరిమానాను ఎందుకు విధించకూడదో

తెలియజేయాలని షోకాజ్ నోటీసు జారీ చేశారు. ఆ తర్వాత షోకాజ్ నోటీసుకు పిటిషనర్ సమర్పించిన వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకున్న పోస్ట్ మాస్టర్ జనరల్ పిటిషనర్ వేతనాన్ని రెండేళ్ల పాటు సున్నం స్కేలులో మూడు దశలకు తగ్గించాలని, పునరుద్ధరించిన తర్వాత అతని భవిష్యత్ ఇంక్రిమెంట్లను వాయిదా వేయడానికి కోత కాలాన్ని అమలు చేయరాదని ఆదేశించారు. దీంతో పిటిషనర్ పోస్ట్ అండ్ టెలిగ్రాఫ్స్ డైరెక్టర్ జనరల్ కు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు. అప్పీలుపై నిర్ణయం తీసుకునే ముందు కొన్ని అంశాల్లో మరిన్ని ఆధారాలు తీసుకోవాలని డైరెక్టర్ జనరల్ ఆదేశించారు. అయితే డిపార్ట్ మెంట్ తరఫున ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు ఇవ్వకపోవడంతో ఈ విషయాన్ని డైరెక్టర్ జనరల్ కు తిరిగి సమర్పించగా, చివరకు మెరిట్ ఆధారంగా మొత్తం వ్యవహారాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న డైరెక్టర్ జనరల్ అప్పీల్ ను తిరస్కరించారు.

ప్రస్తుత పిటిషన్ డైరెక్టర్ జనరల్ ఉత్తర్వులకు విరుద్ధమని, తనకు విధించిన శిక్ష ఆర్టికల్స్ 19(1)(ఎ), 19(1) (బి) కింద తన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించడమేనని, దానిని కొట్టివేయాలని పిటిషనర్ వాదించారు. కామేశ్వర్ ప్రసాద్ వర్సెస్ ఈ కోర్టుకు చెందిన రెండు కేసుల్లో ఆయన తరఫున రిలయన్స్ ను ఉంచారు. బీహార్ రాష్ట్రం, మరియు ఓ. కె. ఘోష్ వర్సెస్ ఇ. ఎక్స్. జోసెఫ్. ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 3, 4, 5 లు ఆర్టికల్ 19(1)లోని సబ్ క్లాజులు (ఎ), (బి)లను ఉల్లంఘిస్తున్నాయని వాదిస్తున్నారు. చివరగా, పిటిషనర్ పై అభియోగం రుజువు అయినట్లు ఏ సందర్భంలోనూ ఆధారాలు లేవని కోరారు.

ఈ ఆర్డినెన్స్ పూర్తిగా రాజ్యాంగబద్ధమైనదని, ఎలాంటి ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించదని కేంద్ర ప్రభుత్వం తరఫున పిటిషన్ దాఖలైంది. పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన రెండు కేసులు కేంద్ర సివిల్ సర్వీసెస్ (ప్రవర్తనా) నిబంధనలు, ఎల్ 955 లోని ఆర్.4-ఎ, రూల్ 4-బిలకు సంబంధించినవి కాబట్టి అవి తనకు ఎటువంటి ప్రయోజనం చేకూర్చవని కోరారు. చివరగా పిటిషనర్ పై ఆరోపణలు రుజువు అయినట్లు సంబంధిత అధికారులు కనుగొనే ఆధారాలు ఉన్నాయని కోరారు.

ఆర్డినెన్స్ లోని 3, 4, 5 సెక్షన్లు రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తున్నాయా అనేది మొదటి ప్రశ్న. పేరుకు తగ్గట్టుగానే నిత్యావసర సేవలను కొనసాగించేందుకు వీలుగా ఆర్డినెన్స్ జారీ చేశారు. డిపార్ట్ మెంట్ ఉద్యోగుల సమ్మె ముప్పు కారణంగా దీని అవసరం ఏర్పడింది. 2 (1)లో నిర్వచించిన 'అత్యవసర సేవ'లో పోస్టల్, టెలిగ్రాఫ్ లేదా టెలిఫోన్ సేవ ఉన్నాయి. ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం ప్రజాప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఇది అవసరమని లేదా సముచితమని కేంద్ర ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందితే, సాధారణ లేదా ప్రత్యేక ఉత్తర్వు ద్వారా, ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొన్న ఏదైనా అత్యవసర సేవలో సమ్మెలను నిషేధించవచ్చు" అని పేర్కొంది. అటువంటి ఉత్తర్వు జారీ అయిన తరువాత, ఉత్తర్వులకు సంబంధించిన ఏదైనా అత్యవసర సేవలో నియమించబడిన ఏ వ్యక్తి కూడా సమ్మెకు వెళ్లకూడదు లేదా కొనసాగకూడదు; మరియు ఉత్తర్వు జారీకి ముందు లేదా తరువాత ఏదైనా సమ్మె ప్రకటించబడినా లేదా ప్రారంభించబడిందన్నా. అటువంటి సేవలో నియమించబడిన వ్యక్తుల ద్వారా, చట్టవిరుద్ధం అవుతుంది. సెక్షన్ 4 ప్రకారం ఎవరైనా ఆర్డినెన్స్ ప్రకారం చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెను ప్రారంభించినా, వెళ్లినా, కొనసాగినా, ఇతరత్రా సమ్మెలో పాల్గొన్నా జైలు శిక్ష విధిస్తారు. సెక్షన్ 5 ప్రకారం ఆర్డినెన్స్ కు ముందు చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెలో పాల్గొనడానికి ఇతర వ్యక్తులను ప్రేరేపించినా, ప్రేరేపించినా, లేదా ఇతరత్రా చర్యలకు పాల్పడినా జైలుశిక్ష విధిస్తారు.

ఆర్టికల్ 19 (1) లోని సిఎల్ఎస్ (ఎ) మరియు (బి) హామీ ఇచ్చిన ప్రాథమిక హక్కులను అవి ఉల్లంఘిస్తాయనే కారణంతో ఈ సెక్షన్ల రాజ్యాంగబద్ధతపై దాడి చేయబడుతుంది. (1) (ఎ) ప్రకారం పౌరులందరికీ వాక్ స్వాతంత్ర్యం, భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ, సిఎల్ (1) (బి) కింద శాంతియుతంగా, ఆయుధాలు లేకుండా గుమిగూడే ప్రాథమిక హక్కు ఉంది. ఈ ప్రాథమిక హక్కులపై సహేతుకమైన ఆంక్షలు ఆర్టికల్ 19 లోని సిఎల్ఎస్ (2) మరియు (3) లో ఇవ్వబడిన షరతుల కింద ఉంచవచ్చు. ఆర్డినెన్స్ లోని ఈ నిబంధనలు సబ్ సీఎల్ ఎస్ లో పొందుపరిచిన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘిస్తాయనే వాదనలో బలం లేదని మేం అభిప్రాయపడుతున్నాం. ఆర్టికల్ 19(1)లోని (ఎ) మరియు (బి). ఆర్టికల్ 19(1)ను పరిశీలిస్తే సమ్మె చేసే ప్రాథమిక హక్కు లేదని, ఆర్డినెన్స్ లో పొందుపరిచిన చట్టవ్యతిరేక సమ్మెకు

సంబంధించినవేనని అర్థమవుతోంది. బ్యాంక్ ఎంప్లాయీస్ కేసులో ఈ అంశం విస్తృతంగా చర్చించబడింది మరియు సమ్మె చేసే ప్రాథమిక హక్కు లేదని అభిప్రాయపడింది (ఆల్ ఇండియా బ్యాంక్ ఎంప్లాయీస్ అసోసియేషన్ వర్సెస్ నేషనల్ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ చూడండి). ఈ ఆర్డినెన్స్ లో భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛను ఏ విధంగానూ నిరోధించే నిబంధన లేదు, ఆయుధాలు లేకుండా ఎవరూ శాంతియుతంగా గుమిగూడకుండా నిరోధించే నిబంధన లేదు. ఈ ఆర్డినెన్స్ కు సబ్ సీఎల్ ఎస్ లో పొందుపరిచిన ప్రాథమిక రాత్రులను పరిమితం చేయడానికి ఎలాంటి సంబంధం లేదు. (ఎ) మరియు (బి) ఆర్టికల్ 19(1) ప్రకారం, కాబట్టి ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలను ఈఎల్ ఎస్ కింద సమర్థించవచ్చా అని కూడా ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు. (2) మరియు (3) ఆర్టికల్ 19. ఆర్డినెన్స్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా చట్టం చేసే అధికారం పార్లమెంటుకు ఉందని, అందువల్ల అలాంటి ఆర్డినెన్స్ జారీ చేసే అధికారం రాష్ట్రపతికి కూడా ఉందన్నది వివాదాస్పదం కాదు. అందువల్ల శాసనసభ సామర్థ్యం వివాదంలో లేనందున, ఆర్డినెన్స్ సబ్-సిఎల్ఎస్ కింద హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కులను ఎలా ఉల్లంఘిస్తుందో చూడటంలో మేము విఫలమవుతున్నాము. ఆర్టికల్ 19(1)లోని (ఎ) మరియు (బి) ఆ ప్రాథమిక హక్కులను ఏ విధంగానూ పరిమితం చేసే నిబంధన ఇందులో లేదు.

బిహార్ ప్రభుత్వోద్యోగుల ప్రవర్తనా నియమావళిలోని ఆర్ 4 ఏకు సంబంధించి కామేశ్వర్ ప్రసాద్ కేసును ఇప్పటికే ప్రస్తావించిన ఈ కోర్టు రెండు కేసులపై పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపించారు. 1956, ఏ ప్రభుత్వోద్యోగి తన సర్వీసు నిబంధనలకు సంబంధించిన ఏ అంశానికి సంబంధించి ఎటువంటి ప్రదర్శనలో పాల్గొనకూడదు లేదా ఏ విధమైన సమ్మెకు దిగకూడదు. ఈ కేసులో ఆర్.4-ఎ ఏ ఏ విధమైన ప్రదర్శనను నిషేధించినా, అది ఎంత అమాయకమైనదైనా, ప్రజాశాంతికి భంగం కలిగించినా రాజ్యాంగంలోని 19(1) (ఎ) మరియు 19(1) (బి) అధికరణలను ఉల్లంఘించడమేనని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. సమ్మెను నిషేధించే నిబంధన ఉన్నంత వరకు సమ్మెకు దిగే ప్రాథమిక హక్కు లేనందున మంచిదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. 0 లో. కేంద్ర సివిల్ సర్వీసెస్ (ప్రవర్తన) నిబంధనలు 1955 లోని ఆర్ 4-ఏ, ఆర్ 4-బీ, కామేశ్వర్ ప్రసాద్ కేసులో తీర్పును అనుసరించి ఈ కోర్టు తీర్పునిచ్చింది. ప్రదర్శనలకు సంబంధించి 4-ఎను పాక్షికంగా రద్దు చేయగా, ఆర్ 4-బి కూడా చెల్లదని తేల్చారు. ఆ కేసుకు ఆర్డినెన్స్ కు ఏ మాత్రం సంబంధం లేదని, ఆ కేసులో అభియోగాలు ప్రస్తుత కేసులోని అభియోగానికి సమానంగా ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదన్నారు. ఆర్డినెన్స్ చెల్లుబాటు గురించి గానీ, ఆర్డినెన్స్ కు సంబంధించి జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల చెల్లుబాటు గురించి గానీ, సమ్మె యొక్క చట్టవ్యతిరేక స్వభావం గురించి గానీ హైకోర్టులో గానీ, ఈ న్యాయస్థానం ముందు గానీ ఎలాంటి వాదనలు వినిపించినట్లు కనిపించడం లేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆ కేసు కూడా పిటిషనర్ కు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడదని, ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనల చెల్లుబాటును ఏ విధంగానూ ప్రభావితం చేసేలా ఇక్కడ ఏమీ నిర్ణయించలేదన్నారు. అందువల్ల ఆర్డినెన్స్ చెల్లుబాటు అవుతుందని భావిస్తున్నాం.

పిటిషనర్ పై మోపిన అభియోగాలను ఇప్పటికే నమోదు చేశాం. ఈ అభియోగం పూర్తిగా ఆర్డినెన్స్ పైనే ఆధారపడి ఉందని, ఆర్ఆర్తో దీనికి ఎలాంటి సంబంధం లేదని తేలనుంది. 4-ఎ మరియు 4-బి లను క్యూ.కె. ఘోష్ కేసులో పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. 1960 జూలై 8 నాటి ఉత్తర్వులను ఉల్లంఘించి 1960 జూలై 11 అర్ధరాత్రి ఆ శాఖ ఉద్యోగుల సమ్మెను కొనసాగిస్తూ జరిగిన ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాడనే కారణంతో పిటిషనర్ పై తీవ్ర దుష్ప్రవర్తన అభియోగాలు మోపారు. 1960 జూలై 8 న ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం దేవాదాయ శాఖలో ఎలాంటి సమ్మెను నిషేధిస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసిన విషయం విదితమే. 1960 జూలై 11 అర్ధరాత్రి ప్రారంభమైన సమ్మె ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 3 (4) (బి) దృష్ట్యా చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మె. ఆర్డినెన్స్ లోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెకు పాల్పడే ఏ వ్యక్తి అయినా కింద శిక్షార్హులవుతారు. 1960 జూలై 11 అర్ధరాత్రి నుంచి ప్రారంభం కావాల్సిన సమ్మెను కొనసాగించేందుకు ఆయన వ్యవహరించారని, అందువల్ల తీవ్ర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డారని పిటిషనర్ పై అభియోగం మోపారు. తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడిన ఈ అభియోగమే పిటిషనర్ పై రుజువు కావడంతో అతనికి శిక్ష పడింది. ఇప్పటికే సూచించిన విధంగా ఈ అభియోగానికి ఆర్ 4-ఎ, ఆర్ 4-బితో సంబంధం లేదు కాబట్టి పిటిషనర్ ఆధారపడిన రెండు కేసులకు ఈ అభియోగానికి సంబంధం లేదు. అందువల్ల పిటిషనర్ కు విధించిన శిక్షను

ఈ కారణంతో కొట్టివేయలేం. సబ్-సిఎల్ఎస్ కింద హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించారని అభియోగం. ఆర్టికల్ 19(1)లోని (ఎ) మరియు (బి) వాక్ స్వాతంత్ర్యం మరియు ఆయుధాలు లేకుండా శాంతియుతంగా సమావేశమయ్యే హక్కుకు సంబంధించినవి. ఈ రెండు విషయాలను ఈ అభియోగం అస్సలు డీల్ చేయదు. మరోవైపు, 1960 జూలై 11 అర్ధరాత్రి ప్రారంభమైన చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెను కొనసాగించడానికి ఇది వ్యవహరిస్తుంది మరియు జూలై 8 నాటి ఉత్తర్వుల ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వం సమ్మెను నిషేధించిన తరువాత 1960 జూలై 11 న చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెను కొనసాగించడంలో పిటిషనర్ తీవ్రమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు అభియోగాలు మోపబడింది. 1962. సమ్మెను కొనసాగించడంలో "నటన" ప్రసంగాలు లేదా ప్రదర్శనల రూపంలో వచ్చిందా అనే తేడా లేదు. ఈ రెండింటిలోనూ ఆర్టికల్ 19 (1) (ఎ) ఉల్లంఘన జరిగిందని చెప్పవచ్చు.

అందువల్ల పిటిషనర్ ను దోషిగా సంబంధిత అధికారులు నిర్ధారించే ఆధారాలు లేవన్న పిటిషనర్ వాదన సరైనదేనా అన్నది పరిశీలనకు మిగిలి ఉన్న ప్రశ్న. దీనికి సంబంధించినంత వరకు అధికారుల ముందు ఈ క్రింది వివాదరహిత వాస్తవాలు ఉన్నాయి:-

(1) పిటిషనర్ "డిపార్ట్ మెంట్ యొక్క ఉద్యోగుల స్థానిక యూనియన్ యొక్క కార్యదర్శి; .

(2) ఆ రోజు పిటిషనర్ డ్యూటీ రాత్రి 8 గంటలకు ముగిసింది మరియు అతను సాధారణంగా ఇంటికి వెళ్లాలి; కానీ అతను రాత్రి 11-30 గంటల వరకు వసతి గృహంలో ఉన్నాడు, అంటే సమ్మె ప్రారంభం కావడానికి అరగంట ముందు;

(3) సమ్మె ప్రారంభానికి అరగంట ముందు రాత్రి 11-30 గంటలకు ఆ శాఖ ఉద్యోగుల సమ్మెకు సంబంధించి ప్రదర్శన జరిగింది.

(4) పిటిషనర్ ఆ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నాడు మరియు వాస్తవానికి నిరసనకారుల మధ్య అరెస్టు చేయబడ్డాడు.

ఈ వివాదరహిత వాస్తవాల ఆధారంగా అరగంట తర్వాత ప్రారంభం కావాల్సిన సమ్మెను కొనసాగించేందుకు పిటిషనర్ వ్యవహరించారని, తీవ్ర దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడినట్లు అధికారులు నిర్ధారణకు వస్తే, పిటిషనర్ పై మోపిన అభియోగాన్ని సంబంధిత అధికారులు రుజువు చేయడానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని చెప్పలేం. అందువల్ల సంబంధిత అధికారులు అభియోగాలు రుజువు చేయడానికి ఆధారాలు లేవనే వాదన విఫలం అవుతుంది.

అందువల్ల పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తున్నాం. ఈ కేసు పరిస్థితులలో మేము ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయలేము.

పిటిషన్ కొట్టి వేయడమైనది.